

Rigsdagstidende.

1853.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 21.

Fjerde Sessions tredie Samling.

Dittende Møde.

Løvedagen, den 25de Juni.

(Fortf.)

Finantsministeren (fortsat):

For-
saavidt den ærede Rigsdagsmand har for-
udsat, at jeg saaledes simpeltvæk stude have
forelagt Rigsdagen Sager til Afgjorelse, uden
at have tilegnet mig selv Overbeviisning om,
at mine Forslag vare rigtige, og, naar han
har forudsat dette, fordi jeg i et enkelt Til-
fælde ikke har udtalt mig, saa maa jeg ogsaa
dertil erklære den ærede Rigsdagsmand aldeles
ubefoiet. Han er aldeles ubefoiet til, deraf,
at en Minister til en given Tid ikke udtaler
sig stærkt for sine Forslag, at udlede den Slut-
ning, at han ikke er tilstrækkeligt overbevist
om deres Rigtighed. Jeg har saamegen Er-
faring om de parlamentariske Discussioner her,
at jeg troer med nogenlunde Sikkerhed at
kunne overlade mig til min egen Dom om,
naar jeg gavner en Sag ved at tale for den,
og naar jeg ikke gavner den, og jeg vil i
den Henseende slet ikke lade mig veilede af den
ærede Rigsdagsmand. Angaaende de to For-
slag, som jeg har fremsat, det ene til § 1 og
det andet til § 2, og som ere blevne forkastede
ved Sagens 2de Behandling, da har jeg
endnu den samme Overbeviisning, som jeg
havde fra Først af, at det havde været rigtigt,
at de vare blevne vedtagne, det ene af Billig-
hedshensyn og det andet, nemlig Forslaget til
§ 2, mindre af Billighedshensyn, end fordi
jeg antog og endnu antager, at det var i
Satskassens velforstaaede Interesse at gaae
ind paa det Arrangement, som af Finants-
ministeriet var foreslaaet. Det kan ifølge hele
min Opfattelse af Sagens Behandlingsmaade
og min Maade at behandle Sager paa være

meget velforeneligt med en fuldstændig Over-
beviisning hos mig om mine Forslags Rigtig-
hed, at jeg ikke taler derom vidt og bredt og
derved trætter det ærede Thing.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjø-
benhavn's 3die Valgfreds har Ordet, for at
gjøre en personlig Bemærkning.

Rosenørn: Jeg skal kun tillade mig at
bemærke, at det oftere før ved Discussionen
over en Lov i dens Heelhed har været gjort
opmærksom saavel paa Mangler ved den paa-
gjældende Lov som paa, hvad der kunde være
Grunden til saadanne Mangler, og dog er
dette steet af Mænd, som have udtalt, at de
vilde stemme for Loven, uagtet de indsaae,
den havde saadanne Mangler.

Formanden: Dertil maa jeg bemærke,
at, om dette ogsaa er steet tidligere, hvad jeg
hverken kan bekræfte eller benægte, saa finder
dog jeg, at det ikke er paa sit Steb ved 3de
Behandling af en Sag, men at det nærmest
henhører til første Behandling; dette gjælder
saameget mere med Hensyn til den ærede
Rigsdagsmands Bemærkning efter den Maade,
hvorpaa de bleve fremsatte.

J. A. Hansen: Maa jeg gjøre en
personlig Bemærkning?

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand
behøver ikke at indstranke sig til en personlig
Bemærkning; thi Loven i dens Heelhed fore-
ligger til Discussion.

J. A. Hansen: Ja, det er alligevel en
personlig Bemærkning, jeg har at gjøre, den
nemlig, at ifølge det, den ærede Formand har
udtalt, kan jeg ikke gjøre, hvad jeg ellers vilde
søle mig særligt opfordret til, nemlig udtale
mig for mit Bedkommende angaaende det, den
ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 3die
Valgfreds (Rosenørn) nyligt yttrede.